

பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞானஞ்சாரியார் ஞாலகுரு.

‘சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரார்’

சித்தர் கருவூரார்
‘கோயில் ஒழுங்கு’

இந்து மதத் தந்தை, அருவாரீ நாயகம்,
ஞானஞ்சாரியார், குருமகாசன்னிதானம், ஞாலகுரு,
சித்தர் காவிரியாற்றுங்கரைக் கருவூரார்,
பதினோராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி.
கி.பி. 785-1040.

வெளியீடு எண் : 475

அருளியவர் :

ஞானஞ்சாரியார், இந்துமதத்தந்தை,
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
குருமகா சன்னிதானம்
பன்னிரண்டாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி.

தொடர்பு :

ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
13, குமாரசாமித் தெரு, வரதராசபுரம்,
அம்பத்தூர், சென்னை-600 053.
தொலைபேசி : 654447

அருள் வழங்கும் நிலையம் :

பதினெண் சித்தர் மடம், பீடம், கருகூலம்
GNT சாலை, காரணோடை,
சென்னை-600 067.

வெளியீடு :

இந்து இலக்கிய கழகம், சென்னை-53.
காணிக்கை ரூ. 1/-

5-2-90

11-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

12-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

அறிமுகவுரை

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய ஞானஞ்சாரியார் பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு, சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள், அருளாட்சி நாயகமாகச் செயல்பட்டு; மதவழி அரசியல் புரட்சி செய்து, 'இந்துமத அருட் பேரரசாக'ப் பிற்காலச் சோழப் பேரரசை உருவாக்கினார். அப் பேரரசின் மன்னர் மன்னர்கள், அரசர்கள், வேளிர்கள், பெருநிலக்கிழார்களான வேளார்கள், அமைச்சர்கள், தளபதிகள், தானுதிகாரிகள் முதலிய அரசியல்வாதிகளால்

‘இந்துமத மறுமலர்ச்சி’ ‘அருட்பணி விரிவாக்கம்’, தமிழின மொழிமத விடுதலை’...முதலிய பணிகள் சிறப்படையவில்லை வளவளர்ச்சி பெறவில்லை, ஆட்சிமாட்சி பெறவில்லை.

இவற்றை எண்ணி வருந்திய இவர்; தமக்குமுன் வாழ்ந்த பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குரு மகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு, சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரார் அவர்கள், தாம் காத்து வளர்த்திட்ட இந்துமத அருட்பேரரசான பாண்டியப் பேரரசு; தமது அறிவுரைகளைக் கேட்காமல் செயல்பட்டு மாபெரும் அழிவை அடைந்ததற்கு; தம்மைத் தத்துவ நாயகமாகச் செயல்படுத்தித் தமிழர்களுக்கு வழங்கிய ஏட்டறிவையும் பட்டறிவையும் ‘குறிப்பேடு’ என்ற பெயரில் சிறுசிறு கட்டுரைகளாக எழுதி நாட்டிலுள்ள கோயில்களைத்திலும் மக்களுக்குப் படித்துக்காட்டும்படி செய்தார். அவற்றுள் ஒன்றே இந்தக் ‘கோயில் ஒழுங்கு’.

பதினெண் சித்தர் மட்டம், பீடம், கருகுலம்,
இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்,
அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்,
தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கம்.

11-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

12-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

அறிமுகவுரை

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய ஞானஞ்சாரியார் பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு, சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரார் அவர்கள், அருளாட்சி நாயகமாகச் செயல்பட்டு; மதவழி அரசியல் புரட்சி செய்து, ‘இந்துமத அருட் பேரரசாக’ப் பிற்காலச் ரோழப் பேரரசை உருவாக்கினார். அப் பேரரசின் மன்னர் மன்னர்கள், அரசர்கள், வேளிகள், பெருநிலக்கிழார்களான வேளார்கள், அமைச்சர்கள், தளபதிகள், தானாதிக்காரிகள்...முதலிய அரசியல்வாதிகளால்

‘இந்துமத மறுமலர்ச்சி’ ‘அருட்பணி விரிவாக்கம்’, தமிழின மொழிமத விடுதலை’...முதலிய பணிகள் சிறப்படையவில்லை வளவளர்ச்சி பெறவில்லை, ஆட்சிமாட்சி பெறவில்லை.

இவற்றை எண்ணி வருந்திய இவர்; தமக்குமுன் வாழ்ந்த பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குரு மகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு, சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரார் அவர்கள், தாம் காத்து வளர்த்திட்ட இந்துமத அருட்பேரரசான பாண்டியப் பேரரசு; தமது அறிவுரைகளைக் கேட்காமல் செயல்பட்டு மாபெரும் அழிவை அடைந்ததற்கு; தம்மைத் தத்துவ நாயகமாகச் செயல்படுத்தித் தமிழர்களுக்கு வழங்கிய ஏட்டறிவையும் பட்டறிவையும் ‘குறிப்பேடு’ என்ற பெயரில் சிறுசிறு கட்டுரைகளாக எழுதி நாட்டிலுள்ள கோயில்களனைத்திலும் மக்களுக்குப் படித்துக்காட்டும்படி செய்தார். அவற்றுள் ஒன்றே இந்தக் ‘கோயில் ஒழுங்கு’.

பதினெண் சித்தர் மடம், பீடம், கருகலம்,

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்,

அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்,

தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கம்.

கோயில் ஒழுங்கு

எப்படியோ, நம் தமிழர்கள் விடாப்பிடியாகக் கோயில் வழிபாடு, திருவிழா, திருநாள்...முதலியவைகளைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். ஆனால், அரசன் முதல் ஆண்டி வரை...யாருமே தங்களுடைய மதம் என்ன? மதத்தலைவர் யார்? மதநூல்கள் என்னென்ன? மதப் போதனைகள் யாவை? மதச் சாதனைகள் என்னென்ன? தங்களுடைய கோயில்களின் வரலாறு என்ன? தாங்கள் வாழும் மதவாழ்வில் உள்ள வழிபாடு, திருவிழா, திருநாள், சடங்குகள், பழக்க வழக்கங்கள்...முதலியவை பற்றிய விளக்கங்கள், நோக்கங்கள் என்னென்ன?...என்பவை பற்றி எண்ணிப் பார்ப்பதே இல்லை; கவலைப்படுவதே இல்லை.

இவற்றில்தான், நம் தமிழர்களின் வாழ்வில் ஆன்மீக உணர்வு பெருமளவில் குன்றிக் குறைந்து மறைந்திருக்கின்றது. அதனால், தனி மனித வாழ்வில் தன்னம்பிக்கை, துணிவு, ஆர்வம் முதலியவை குறைந்தும்; குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு...முதலியவற்றில் பற்று,

பாசம், ஒற்றுமை, உறவு, நட்பு முதலியவைவியல்லாம் பெருமளவில் உருக்குலைந்து உயிரடங்கிய நிலையைப் பெற்று விட்டன. எனவே தான், எந்த மொழியையும் படித்துப் புலமை பெறவும்; எவரிடம் வேண்டுமானாலும் குற்றேவல் செய்யவும்; எவரை வேண்டுமானாலும் தலைவராக, குருவாக, வழிகாட்டியாக, வழித்துணையாக ஏற்று அடிமை வாழ்வு வாழவும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

இந்த அவலக் கேவல நிலைகளை மாற்றிட வேண்டுமென்றால்; முதலில் கோயில் மணியோசை தமிழ்மொழி ஒலியாக ஒலிக்கவும்; கோயில் நகராக்களும் முரசுகளும் தமிழ்மொழி முழக்கமாக முழங்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கோயில் சொத்துக்களைக் கண்காணிக்கக் கோயில் பிள்ளைகள், கோயிலுக்குரிய பட்டையல் பூசனைப் பொருட்கள் முதலியவைகளைக் கவனிக்கப் பண்டாரங்கள்; கோயில் பூசைகளில் தமிழ்ப்பாக்கள் பாடிடத் தேசிகர்கள், ஓதுவார்கள்; கோயில் படைப் பயிற்சி வழங்கும் பட்டையாட்சிகள்; கோயில் மன்ற நீதி வழங்கும் அம்பலங்கள்; கோயில் உட்காவல் புரியும் அகம்படியர்கள், புறக்காவல்

புரியும் மறவர்கள்; கோயில் ஆதலர் சாலைகளை நிர்வகிக்கும் மருத்துவர்கள்; கோயில் பள்ளிகளை நிர்வகிக்கும் ஆசான்கள்; கோயில் திருவிழாக்களை நடத்தும் நாயகங்கள்; கோயில் மாடுகளைக் கவனிக்கும் கோனார்கள்; கோயில் செலவினங்களுக்கு முதலீடு கவனிக்கும் முதலிகள்; கோயில் ஆச்சாரங்களைக் கவனிக்கும் ஆச்சாரியார்கள்; கோயில்களில் அருட்சண்டிப் பெருமும் மருளாளிகள் கோயிலில் அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கும் அருளாளிகள்; கோயிலில் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்து மதப்படி மானுடரை உய்விக்கும் அருள்நெறிகளைச் செயலாக்கும் கருவறை ஊழியர்களான குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாறி எனும் கோயில் நால்வர்கள்; ஆறுகாலப் பூசைகளிலும் முறையாக இசை வழங்கும் பல்லியத்தார்கள், மேளகாரர்கள், இசைவேளாளர்கள்; கோயில் உரிமை பெறும் வேளிர்கள், வேளார்கள்...முதலிய நாற்பத்தெட்டு வகை நிலையினர்களும் தங்களுடைய பணிகளைத் தூய வாய்மை நிறைந்த மொழியில் பற்றோடும் பாசத்தோடும் நிகழ்த்திடல் வேண்டும். அதற்குரிய அரசாணைகள் பிறக்

காவிட்டாலும்; நிலைபாகத் தடுதின் க் குருகிடம், தமிழ் மொழி மெய்ஞ்ஞானசபைத் தலைவர், இந்துமதத் தந்தை, ஞானாச்சாரியாரின் அருளாணைகள் காலங்கள் தோறும் பிறந்திருக்கின்றன. அந்த அருளாணைகளை நம் தமிழர்கள் சொந்த ஆணைகளாக நினைவில் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான், 'கோயில் ஒழுங்கு' உருவாகிடும். அப்படிக்கோயில் ஒழுங்கு உருவானால் தான் தமிழரின் வாழ்வியல் நிலைகள் அனைத்தும் ஒழுங்காகிடும்.

திருமணமாகாத இளைஞர்கள், குடும்பப் பொறுப்புக்களிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள், ஊருக்குப் புதியவர்கள், மதத்துறை சார்ந்த கலைஞர்கள்...முதலியோர் உள்ளூர்க் கோயில்களில் இரவில் தங்கிடல் வேண்டும். இந்த நடைமுறை இடைக்காலத்தில் அன்னியர்களால் தடுக்கப்பட்டு விட்டது. அன்னிய மொழியினரும், மொழியும், மதக்கருத்துக்களும் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்து மதத்தின் செயலகங்களான கோயில்களைத் தங்களுடைய கூடாரமாக ஆக்கிக் கொண்டதால்தான் இப்படிப்பட்ட மாபெரும்

சீர்கேடு, முறைகேடு, தடை...முதலியவை ஏற்பட்டு விட்டன. எனவே, ஒவ்வொரு கோயிலும் அந்தந்த வட்டார மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் உலகியலாக வந்து போகக்கூடிய ஒரு பொதுமன்றமாக மாற்றப்பட்டேயாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான், மெய்யான இந்துமதம் பொது மக்களோடு மிகமிக நெருக்கமான, விருப்பமான, தொடர்புகளை உடைய ஒன்றுகிடும்.

பதினெண் சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக்கருப்புகளும், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களும், நாற்பத்தெட்டு வகை வழிபடு நிலையினர்களும், இம்மண்ணிலகப் பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் மேம்பாடடைவதற்காக அருட்கொடையாக வழங்கியதுதான் அண்ட பேரண்டமானும் மெய்யான இந்துமதம். இது, பதினெண் சித்தர்களுடைய சித்தர்நெறியான 'சீவநெறி' எனப்படும் 'மெய்யான இந்துமதமாகும்'. இந்த மெய்யான இந்துமதத்தில் தான் குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், வயதானவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய அருவ, உருவ, அருவுருவ, உருவருவப் பாதிப்புக்கள், நாள், கோள், மீன்

இராசிநிலைப் பாதிப்புக்கள், செவ்வாய்ப் பீடிப்பு, சனிப் பீடிப்பு, இராகுப் பீடிப்பு, மூலமீன் பீடிப்பு முதலியவை களுக்கெல்லாம் உடனுக்குடன் தடைக்கட்டிப் பரிகாரம் செய்து பாதிப்புக்களை அகற்றும் மருளாளிகள், சித்தரடியான்கள், சித்தரடியார்கள் தோன்றிச் செயல்படும் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதன்படி, எந்த மனிதன் விருப்பத்துடன் குருவை நாடிக் குருவழி முயன்றாலும் சரி; அவன், அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற்றுக் கடவுளாகவே மாறிட முடியும். இந்த மாபெரும் திட்டத்தின் எளிய செயல் நிலையாகத்தான் பதினெண் சித்தர்களுடைய பூசாமொழி, பூசாவிதி, பூசாநெறி, பூசாமுறை முதலியவற்றின் மூலம் மருளாளியாக, சித்தரடியானாக, சித்தரடியாளாக, சித்தரடியாராக மாறுபவர்களில் யாராவது ஒருவராவது ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அமர்ந்து அவசியம் குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும் மந்திரித்து அருள் வழங்க வேண்டும். அத்துடன், அருளுலகப் பாதுகாப்புக்களை நிலையாக வழங்கும் முடிகயிறு, தாயத்து,

சக்கரம், வில்லை...முதலிய அருளுறு பூசனைப் பொருள்களைத் தேவையானவர்கள் எல்லாம் எளிதாக எல்லாக் கோயில்களிலும் அன்றாடம் பெற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டச் செயல் வீரர்கள் செயல்படக்கூடிய அலுவலகமாக, யாகக் கூடமாக, தவப்பள்ளியாக, பத்திப்பாட்டையாக, சத்திச் சாலையாக, சித்திச் சோலையாக, முத்தி மன்றமாக...எல்லாக் கோயில்களையும் தயாரித்திட வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நம் தமிழர்களுக்கும் இவர்களுக்காகவே இருக்கும் இந்து மதத்திற்கும் மிகமிக விருப்பமான நெருக்கமான உறவும், பற்றும், பாசப் பிணைப்பும், நட்பும் உருவாகிடும்.

வேற்று நாட்டாரின் மொழிகளும், மதங்களும், உலகியல் நாகரிகங்களும், ஆட்சிச் செல்வாக்குகளும்; நமது மெய்யான இந்துமதம் நம்முடைய குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும் வழங்கிடும் அருளுலகப் பாதுகாப்புச் செயல்திட்டங்களைப் பெருமளவில் பாதித்து விட்டன. அதாவது, நமது இந்து மதத்தவர்களே உடுக்கை அடித்து அருளாற்றலை மனித உடலுக்கு வர

வழைக்கும் பூசாறிகளையும்; ஓமம், ஓகம், யாகம், யக்ஞம், வேள்வி முதலிய ஐந்திறங்களையும் முறையாக நிகழ்த்தி வேண்டுபவர்களுக்கெல்லாம் அருளை அனுபவப் பொருளாக வழங்கிடவல்ல ஐந்திறத்தார்களையும்; முக்காலத்தையும் கணித்துக் கூறவல்ல மருளாளிகளையும்; அருளை மருந்தாகவும் விருந்தாகவும், பாதுகாப்புச் சாதனமாகவும் மக்களின் தேவைக்கேற்பத் திருநீறு, குங்குமம், முடிகயிறு, தாயத்து, சக்கரம், வில்லை முதலியவைகளாக வழங்கவல்ல 48 வகை அருட்பட்டத்தவர்களையும்; பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் உயிரற்ற பொருட்களுக்கும் அருளாற்றலை வழங்கிக் கடவுள்களாக்கிடும் சித்தரடியான்கள், சித்தரடியாள்கள், சித்தரடியார்களையும்...கேலியாகவும், போலியாகவும் கருதிச் செயல்படக் கூடிய அப்பாவித் தனமான அழிவுப் போக்குகள் வளர்ந்து விட்டன. இன்னும் சொல்லப் போனால், நமது இந்துக்களே, நமது கோயில்களில் மந்திரிப்பவர்களையும், மந்திரித்து அருளுறு பூசனைப் பொருள் வாங்குபவர்களையும் தடுப்பவர்களாக, தடை செய்பவர்களாக மாறிவிட்டார்கள். ஆனால், நமது இந்துக்

களே வேற்று மதத்தவர்களின் கோயில்களுக்கும், வேற்று மொழியினரின் பூசைகளுக்கும் சென்று மந்திரித்துக் கொள்ளுவதை விரும்பியேற்றுப் போற்றிப் பேணிப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இதனால், இதுவரை நமது இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றி வரும் மந்திரிக்கும் கலைகளும், மந்திர மந்திரங்களும், மந்திரக் கலைகளும் பெருமளவில் செயல்பட முடியாமல் போகிறது. ஆனால், இவர்கள்தான் உண்மையிலேயே பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளான ஞானாச்சாரியார்கள் தோன்றிச் செயல்படாத காலங்களில்; நமது மெய்யான இந்து மதத்தைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, நமது இந்துமதம் உண்மையிலேயே மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்துமதம் விழிச்சியும், எழிச்சியும் பெற்று வளவளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்துமதம் செழிச்சிமிக்க ஆட்சி மீட்சி பெற வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்து மதத்தில்காலப்போக்கில் புகுந்துவிட்ட பொய்மைகள், பொல்லாங்குகள், புளுகுகள், அறியாமைகள், புரியாமைகள், சுரண்டல்

போக்குகள், சூழ்ச்சிகள், ஏமாற்றுக்கள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், சாதி வெறிகள்...முதலியன அனைத்தும் எளிய அணுகு முறைகளால் முழுமையாக அகற்றப்பட வேண்டுமென்றால்; மேலே குறிப்பிட்ட நமது மந்தர மந்திர மந்திரங்களும், மந்திரிக்கும் கலைகளும், மந்திரிக்கும் கலைஞர்களும் நம் முடைய அனைத்து வகையான கோயில்களிலும் கட்டாயமாகத் தங்கிச் செயல்படக்கூடிய தல்ல சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, யார் எந்த நேரத்தில் நம்முடைய எந்த இந்துமதக் கோயிலுக்கு வந்தாலும்; அவர்களுக்கு உடனேயே மந்திரிக்கப்பட்டு அருளுலகப் பாதுகாப்புகள் கிடைக்கக் கூடிய முழுமையான அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டச் செயல்நிலை நாடுதழுவி உருவாக்கப்பட்டாக வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், நம்முடைய இந்துமதத்தின் எத்தனையெத்தனை நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும், அடியார்களும், மொளான குருக்களும்...தோன்றிச் செயல்பட்டாலும்; அவர்களின் அரிய பெரிய போதனைகளும், சாதனைகளும் பயனின்றிக் கரையில்லாத காட்டாற்றின் வெள்ள நீராகவே விரைவில் மறைய நேரிடும். இப்பேருண்மையை உணர்ந்தாவது, நம் தமிழரின் அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியான அமுதாறு

தெய்வீகத் தமிழ் மொழியின் மூலம் அன்றாட வாழ்வில் அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற்றுத் தேவையான பாதுகாப்புக்களைச் செய்து கொள்ளும் பழக்கத்தை மீண்டும் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய கோயில்கள்தான், நம்முடைய இனம், மொழி, மதம், நாடு, சமுதாயம், அரசியல்.. முதலியவைகள் அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டு விடாமல் பாதுகாத்திடும் அரண்களாக, அருட்படை தயாரிக்கும் பாடி வீடுகளாக, அருட்போர் நிகழ்த்தும் பாசறைகளாக விளங்குகின்றன. எனவே, நம்மவர்களின் அன்றாட உலகியல் வாழ்வில் உண்டாகக் கூடிய அனைத்துவகையான பிறச்சினைகளுக்கும், சிக்கல்களுக்கும், சண்டை சச்சரவுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும், தயக்க மயக்கங்களுக்கும், முடக்கத் தேக்கங்களுக்கும்...முடிவு காணக் கூடிய வழக்காடு மன்றமாக, நீதி வழங்கும் அம்பலமாக நமது கோயில்களைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அந்தந்த ஊர்கோயில்களோடு தொடர்பு கொண்டுதான்; ஊரில் நடைபெறக்கூடிய பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம்...முதலிய எல்லா

நிகழ்ச்சிகளும் நிகழ்த்தப்பட்டாக வேண்டும். அதாவது கோயில்களில் உள்ள 48 வகையான ஊழியக்காரர்கள்தான் அந்தந்தக் கோயில்களின் வட்டாரங்களில் உள்ள பொது மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளில் நேரடிப்பங்கு கொண்டு வழிகாட்டுபவர்களாகவும், வழித்துணைவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், பதினெண் சித்தர்களுடைய 'சித்தர் நெறி' எனும் 'சீவ நெறி'யான 'மெய்யான இந்துமதம்' ஒரு சமூக விஞ்ஞானம்தான் என்ற பேருண்மையும்; இந்த சமூக விஞ்ஞானம்தான், தனி மனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமய வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் ஐந்திணை வாழ்வுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கின்றது என்ற பேருண்மையும் விளங்கிடும்; பயன் பட்டிடும்.

இப்படிப்பட்ட சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடுகளும், விதி முறைகளும், நீதிநெறிகளும் ஒழுங்காகக் கோயில்களில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும், செயல் திட்டங்களையும்தான்; இந்துமதத் தந்தையான ஞானசாரியார் தம் காலத்தில் 'கோயில் ஒழுங்கு' என்ற ஞான வெட்டியானாக வழங்குகிறார்.

இந்த ஞானவெட்டியானைக் கொண்டுதான் பதினெண்; சித்தர்கள், தமிழர்கள் எனும் அருளுலக வித்துக்களையும், நாற்றுக்களையும் பயன்படுத்திச் செய்திடும் ஞானப்பயிர் விளைவிக்கும் பயிர்த் தொழிலில் தோன்றிடும் எல்லா வகையான களைகளையும் வேரோடு தோண்டி எடுத்துத் தூர எறிந்திடல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால், எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் பதினெண் சித்தர்களின் அருட்பயிர்த் தொழிலில் நல்ல விளைச்சலோ, கொழுத்த அறுவடைப் பயனோ கிடைக்காமல் போய்விடும். அதுதான், இப்பொழுது பெரும்பாலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு தமிழரும் தங்கள் தங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள கோயில்களையும், கோயில் சொத்துக்களையும், கோயிலின் நிறுவன நிருவாகக் கட்டமைப்புகளையும், கோயில் நடைமுறைகளையும் தங்களுடைய உயிரினும் மேலாகப் பாதுகாத்துப் போற்றிப் பேணிப் பொதுமக்களைவரும் பயனடையும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தமிழரும், நமது இந்துமத நால்வர்களான குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாறி என்பவர்களோடு அல்லது

இந்நால்வரில் யாராவது ஒருவரோடாவது மிக மிக நெருக்
கமான, விருப்பமான, மெய்யான தொடர்புகளை வளமாக
வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இத்தொடர்பினால் ஒவ்
வொரு தமிழரும் தங்களின் அருளுலகப் பயிற்சி முயற்சி
களின் மூலம் அருளாளராகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்
படித் தமிழர்களில் அருளாளர்கள் கணக்கற்று தோன்றிட்
டால்தான்; நமிழின மொழி மத நாட்டு விடுதலை உணர்வு
எப்பொழுதும் உயிர்த் துடிப்போடு இருந்திடும். அதுதான்,
தமிழர்களை அருளுலகத்தின் மூலவர்களாகவும், காவலர்
களாகவும், வாரிசுகளாகவும் என்றென்றும் வாழ்ந்திடும்
படிச் செய்திடும். அதற்காக இக் கோயில் ஒழுங்கு போன்று
பதினெண் சித்தர்சள் படைத்துள்ள நமது மெய்யான
இந்துமதத்திற்குரிய எல்லா நூல்களும்; எல்லாக் கோயில்
களிலும் படிப்பதற்கும், விலைக்கு வாங்கிச் செல்வதற்கும்
கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம் ஓம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!
அரஅற நமப்பார்வதி பாதமே போற்றி!
அரஅற மகாதேவப் பாதமே போற்றி!

அச்சாகி வெளிவர இருப்பவை

1. 'ஞானஞ்சாரியார் சித்தர் கருவூர்தர்'-
வரலாற்றுச் சுருக்கம்.
2. மெய்யான இந்துமதம்.
3. இந்துமதம் காத்திட...?
4. பதினெண் சித்தர்களின் பூசாநெறி
5. பதினெண் சித்தர்களின் பூசா முறை
6. பதினெண் சித்தர்களின் பூசா விதி
7. பதினெண் சித்தர்களின் பூசாமொழி
8. கோயில் புத்துயிர்ப்பு
9. கருவறைப் புத்துயிர்ப்பு
10. தனிமனிதச் சித்தி
11. தனிமனித முத்தி
12. குருமார் ஒழுக்கம்
13. பிண்ட விளக்கம்.
14. அண்ட விளக்கம்
15. கடவுட் கொள்கை

16. படையல் சாத்தர சாத்திர சாத்திறங்கள்
17. ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர்
18. ஐந்தர ஐந்திர ஐந்திறங்கள்
19. முற்பிறப்பும் மறுபிறப்பும்
20. மனித வாழ்வு!?
21. அருட்கலைகள்

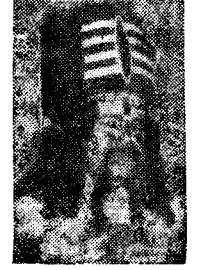
... முதலிய பல நூல்கள் தொடர்ந்து வெளிவர இருக்கின்றன. தமிழின மொழி மத விடுதலையிலும், ஆட்சி மீட்சியிலும் ஈடுபாடுள்ளவர்கள் பதினெண் சித்தர் மடத்திற்கு உதவிட முன் வாருங்கள்.

அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கவல்ல கலைகளில் பயிற்சி பெற விரும்புபவர்கள் பதினெண் சித்தர் மடத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவும். தமிழின மொழி மத வள வளர்ச்சிக்காகவும், 'வலிமை செழிச்சிக்காகவும் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புபவர்கள் பதினெண் சித்தர் மடத்தோடு தொடர்பு கொண்டு பயிற்சி பெறலாம்.

—0—0—0—

11-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

12-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

நிறைவுரை

குவலய குருபீடமான ஞானஞ்சாரியார் அவர்கள், தமிழ் மொழியின் மெய்ஞ்ஞான சபைத்தலைவராக, தமிழரின் வாழ்வுக்குரிய குருவாக, ஆச்சாரியாராகச் செயல்பட்டு எழுதிய நூல்களும் தொகுத்தளித்த நூல்களும் ஏராளம்.

இவர் உருவாக்கிய சோழப் பேரரசு, தமது பொருளியலான ஆட்சிக்காக நாடு முழுதும் பரவலாகக் 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளை'த் (கொத்தவால் சாவடிகள்) தனியாக உருவாக்கிச் செயல்பட்டதைக் கண்டித்துப் பரிகாரமாக எழுதியதே இது. அதாவது

அருளாட்சிக்காக நாடு முழுதுமுள்ள கோயில்களையே 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளாக'ப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அறிவுரை வழங்கினார் இவர். இவரது அறிவுரை வாசகங்களில் ஒன்று,

“... கோயில்களில்தான் அருளியலாட்சியும் பொருளியலாட்சியும் நிகழவேண்டும். அப்பொழுதுதான், கலை, கல்வி, மருத்துவம், வணிகம் முதலானவை அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய தூய்மை நிலையையும், வாய்மை நிலையையும் பெற்றிட முடியும். அதற்காக, நமது கோயில்களில் ஆறுகாலப் பூசையின் போது வங்கியம், நெடுவங்கியம், கொம்பு, தாரை, தப்பட்டை, பறை, முரசு, நகரா, கொட்டுமேளம், உடுக்கை, உருவி, கிடுமுட்டி, தாளம், கஞ்சரா, பஞ்சமுகம்...முதலிய எல்லா இசைக்கருவிகளும் இன்னிசையொலி எழுப்ப வேண்டும். பூசாரியின் பூசையும், ஓதுவாரின் அருட்பாடல் ஓதலும், தேசிகரின் அருளுரையும், குருமாரின் குருபாணியும், குருக்களின் ஏடுபடித்தலும், குருவின் மந்திரித்து அருள் வழங்கலும் நிகழ வேண்டும்....”

...குருபாடம்பரியம்

11-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

12-வது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

நிறைவுரை

குவலய குருபீடமான ஞானஞ்சாரியார் அவர்கள், தமிழ் மொழியின் மெய்ஞ்ஞான சபைத்தலைவராக, தமிழரின் வாழ்வுக் குரிய குருவாக, ஆச்சாரியாராகச் செயல்பட்டு எழுதிய நூல்களும் தொகுத்தளித்த நூல்களும் ஏராளம்.

இவர் உருவாக்கிய சோழப் பேரரசு, தமது பொருளியலான ஆட்சிக்காக நாடு முழுதும் பரவலாகக் 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளை'த் (கொத்தவால் சாவடிகள்) தனியாக உருவாக்கிச் செயல்பட்டதைக் கண்டித்துப் பரிகாரமாக எழுதியதே இது. அதாவது

பதினெண் சித்தர் மடம்

G. N. T. சாலை, காரனோடை, சென்னை-67.

நான்கு யுகங்களாக வாழையடி வாழையென அருளுலகின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், ஞானவாசிகளாகவும் இருந்துவரும் தமிழர்கள்; தங்களுடைய குருதேவரை, குருபீடத்தை, ஆச்சாரியாரை, ஞானசபைத் தலைவரைத் தெரிந்து செயல்பட வேண்டும்.

தமிழின மொழி மத விடுதலை வாழ்வுக்காகப் பத்தர்கள் பதினெண் சித்தர் மடத்தில் தரப்படும் பயிற்சிகளைப் பெற்று அருளைப் பிறர்க்கு அனுபவப் பொருளாக வழங்கவல்ல அருளாளர்களாகிடல் வேண்டும்.

ஞாயிறு தோறும் கருதலத்தில் யாகம் செய்து அருள் நலம் விளைவிக்கப்படுகிறது.

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

தொலைபேசி : 654447

அருளாட்சிக்காக நாடு முழுதுமுள்ள கோயில்களையே 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளாக'ப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அறிவுரை வழங்கினார் இவர். 'இவரது அறிவுரை வாசகங்களில் ஒன்று,

“... கோயில்களில்தான் அருளியலாட்சியும் பொருளியலாட்சியும் நிகழவேண்டும். அப்பொழுதுதான், கலை, கல்வி, மருத்துவம், வணிகம் முதலானவை அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய தூய்மை நிலையையும், வாய்மை நிலையையும் பெற்றிட முடியும். அதற்காக, நமது கோயில்களில் ஆறுகாலப் பூசையின் போது வங்கியம், நெடுவங்கியம், கொம்பு, தாரை, தப்பட்டை, பறை, முரசு, நகரா, கொட்டுமோம், உடுக்கை, உருரி, கிடுமுட்டி, தாளம், கஞ்சரா, பஞ்சமகம் ..முதலிய எல்லா இசைக்கருவிகளும் இன்னிசையொலி எழுப்ப வேண்டும். பூசாரியின் பூசையும், ஒதுவாரின் அருட்பாடல் ஓதலும், தேசிகரின் அருளுரையும், குருமாரின் குருபாணியும், குருக்களின் ஏடுபடித்தலும், குருவின் மந்திரித்து அருள் வழங்கலும் நிகழ வேண்டும்....”

...குருபாடிப்பரியம்